

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

Poznań, dnia 16 listopada 2017r.

RPZ-610-5/17/PG

DECYZJA nr RPZ 7/2017

Stosownie do art. 33 ust. 4, 5 i 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j.: Dz.U. z 2017 r. poz. 229 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Marlenie Herzog prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa Exito w Opalenicy

- w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

I. na podstawie art. 28 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, **wobec uprawdopodobnienia** w toku postępowania stosowania przez Marlenę Herzog prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa Exito w Opalenicy **praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów** określonych w:

a. art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zamieszczaniu w stosowanym w obrocie konsumenckim wzorcu umowy sprzedaży postanowienia o treści:

Jeżeli w ocenie kupującego towar jest niezgodny z umową, jest on zobowiązany:

a) odesłać (zwrócić) towar, o ile to możliwe w oryginalnym opakowaniu, na adres Sprzedającego w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od stwierdzenia niezgodności oraz nie później, niż dwa lata od dostarczenia mu towaru.

co może naruszać art. 568 § 1 w zw. z art. 568 § 2 i § 3 oraz 558 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j.: Dz. U. z 2017 r. poz. 459 ze zm.), poprzez ograniczenie wobec konsumentów odpowiedzialności Przedsiębiorcy z tytułu rękojmi za wady rzecz sprzedanej,

b. art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegającej na niewydawaniu przez Marlenę Herzog prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa Exito w Opalenicy konsumentom zawierającym z nią umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, utrwalonych na papierze lub innym trwałym nośniku, dokumentu deklaracji wekslowej oraz regulaminu akcji promocyjnej, stanowiących integralną część umowy sprzedaży, co może naruszać art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 683),

po zobowiązaniu się przez Marlenę Herzog prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Ustługowa Exito w Opalenicy do podjęcia działań zmierzających do usunięcia skutków opinanych naruszeń, nakłada się Marlenę Herzog prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Ustługowa Exito w Opalenicy obowiązek wykonania tych zobowiązań w terminie 3 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji poprzez:

1. zaoferowanie klientom, którzy zawarli umowę sprzedaży zawierającą postanowienie o treści określonej wyżej w pkt I. a. sentencji decyzji aneksu do umowy przewidującego jego zmianę na postanowienie o następującej treści:

„Jeżeli w ocenie kupującego towar jest niezgodny z umową, jest on zobowiązany:

- a) odesłać (zwrócić) towar, o ile jest to możliwe w oryginalnym opakowaniu, na adres Sprzedającego.”,

przy czym propozycja aneksu do umowy winna przewidywać możliwość jego zawarcia w terminie nie krótszym niż 30 dni, liczonym od dnia otrzymania przez klienta oferty jego zawarcia,

2. zaoferowanie klientom, którzy zawarli umowę sprzedaży zawierającą postanowienie o następującej treści:

„III. Zabezpieczenie wekslowe (punkt III dotyczy wyłącznie przypadków wyboru opcji *Zabezpieczenie wekslowe*)

1. Kupujący oświadcza, że na zabezpieczenie roszczeń Sprzedającego wynikających z niniejszej umowy składa do dyspozycji Sprzedającego weksel in blanco.

2. Cechy weksla wymienione w ust. 1, warunki jego wypełnienia oraz zwrotu, a także zabezpieczoną wiarygodność określa deklaracja wekslowa, stanowiąca załącznik do niniejszej umowy, będący jej integralną częścią. Kupujący oświadcza, iż został w sposób jasny i zrozumiały poinformowany przez Sprzedającego o wysokości i sposobie udzielenia zabezpieczenia wekslowego”,

aneksu do umowy przewidującego usunięcie cytowanego postanowienia z umowy, przy czym propozycja aneksu do umowy winna przewidywać możliwość jego zawarcia w terminie nie krótszym niż 30 dni liczonym od dnia otrzymania przez klienta oferty jego zawarcia

3. zwrot klientom podpisanych przez nich deklaracji wekslowych oraz weksli,
4. przesłanie klientom, którzy zawarli umowę sprzedaży zawierającą postanowienie o następującej treści:

„Sprzedający w ramach sprzedaży promocyjnej może zaoferować do sprzedaży towary w cenie 1 zł - według regulaminu promocji obowiązującego w danym dniu.

Sprzedający zobowiązany jest poinformować kupującego o warunkach promocji - zgodnie z ustalonym regulaminem promocji, a kupujący przed zakupem towaru objętego promocją zobowiązany jest zapoznać się z regulaminem promocji.

Niniejszy regulamin jest dostępny do wglądu w siedzibie F.H.U. EXITO oraz w trakcie prezentacji u przedstawiciela handlowego”,

obowiązującego w dniu podpisania poszczególnych umów regulaminu promocji,

5. poinformowanie klientów w pismach do nich kierowanych w związku z wykonaniem obowiązków określonych powyżej w pkt 1-4, że działania te są podejmowane

na skutek decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Nr RPZ 7/2017 z dnia 16 listopada 2017 r., dostępnej na stronie www.decyzje.uokik.gov.pl,

II. na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów **nakłada się** na Marlenę Herzog prowadzącą działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa Exito w Opalenicy **obowiązek złożenia informacji o stopniu realizacji przyjętych zobowiązań** poprzez przedłożenie:

1. listy klientów, o których mowa w pkt I.1-I.4 sentencji niniejszej decyzji, uwzględniającej daty zawarcia poszczególnych umów oraz adresy korespondencyjne klientów,
2. potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii 100 losowo wybranych pism (wraz z załącznikami) skierowanych do klientów Przedsiębiorcy dotyczących realizacji obowiązków określonych wyżej w pkt I.1, I. 2 i I.4 sentencji niniejszej decyzji,
3. potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii 100 losowo wybranych pism (wraz z załącznikami) skierowanych do klientów dotyczących realizacji obowiązku określonego wyżej w pkt I. 3 sentencji niniejszej decyzji,
4. potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dowodów nadania wszystkich pism skierowanych do klientów Przedsiębiorcy związanych z realizacją obowiązków określonych wyżej w pkt I. 1 - I. 4 sentencji niniejszej decyzji,

w terminie 4 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Uzasadnienie

W związku ze skargą konsumentki, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej: Prezes Urzędu) wszczął postępowanie wyjaśniające w celu wstępnego ustalenia, czy działania Marleny Herzog prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą Firma Handlowo-Uslugowa Exito w Opalenicy (dalej: Przedsiębiorca), polegające na sprzedaży towarów poza lokalem przedsiębiorstwa, mogą stanowić praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (t.j.: Dz.U. z 2017 r, poz. 229 - dalej: u.o.k.k.).

Analiza materiałów zgromadzonych w toku postępowania dała podstawę do wszczęcia, postanowieniem z dnia 21 lipca 2017 r., postępowania w sprawie stosowania przez Przedsiębiorcę praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów określonych w:

1. art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na zamieszczaniu w stosowanym w obrocie konsumenckim wzorcu umowy sprzedaży postanowienia o treści:

Jeżeli w ocenie kupującego towar jest niezgodny z umową, jest on zobowiązany:

a) odesłać (zwrócić) towar, o ile to możliwe w oryginalnym opakowaniu, na adres Sprzedającego w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od stwierdzenia niezgodności oraz nie później, niż dwa lata od dostarczenia mu towaru.

co mogło naruszać art. 568 § 1 w zw. z art. 568 § 2 i § 3 oraz 558 § 1 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j.: Dz. U. z 2017 r. poz. 459 ze zm. - dalej: k.c.), poprzez ograniczenie wobec konsumentów odpowiedzialności Przedsiębiorcy z tytułu rękojmi za wady rzecz sprzedanej,

2. art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów polegającej

na niewydawaniu przez Przedsiębiorcę konsumentom zawierającym z nim umowę poza lokalem przedsiębiorstwa, utrwalonych na papierze lub innym trwałym nośniku, dokumentu deklaracji wekslowej oraz regulaminu akcji promocyjnej, stanowiących integralną część umowy sprzedaży, co mogło naruszać art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 30 maja 2014 r. o prawach konsumenta (t.j.: Dz. U. z 2017 r., poz. 683 - dalej: u.p.k.).

Pismem z dnia 21 lipca 2017 r. Przedsiębiorca został zawiadomiony o wszczęciu ww. postępowania. W odpowiedzi na skierowaną korespondencję, pismem z dnia 08 września 2017 r. Przedsiębiorca wniósł o wydanie decyzji zobowiązującej w trybie art. 28 u.o.k.k. Odnośnie pierwszego z postawionych zarzutów, Przedsiębiorca zobowiązał się do zawarcia z kupującymi (w terminie wskazanym przez Urząd) aneksu do umowy, w którym kwestionowane postanowienie zostałoby zastąpione postanowieniem o następującej treści:

„Jeżeli w ocenie kupującego towar jest niezgodny z umową, jest on zobowiązany:

a) odesłać (zwrócić) towar, o ile jest to możliwe w oryginalnym opakowaniu, na adres Sprzedającego.”

Odnośnie drugiego z postawionych zarzutów, Przedsiębiorca zobowiązał się do zawarcia z kupującymi (w terminie wskazanym przez Urząd), którzy zawarli umowę sprzedaży z wykorzystaniem wzorca zawierającego postanowienie o treści:

„III. Zabezpieczenie wekslowe (punkt III dotyczy wyłącznie przypadków wyboru opcji Zabezpieczenie wekslowe)

1. Kupujący oświadcza, że na zabezpieczenie roszczeń Sprzedającego wynikających z niniejszej umowy składa do dyspozycji Sprzedającego weksel in blanco.

2. Cechy weksla wymienione w ust. 1, warunki jego wypełnienia oraz zwrotu, a także zabezpieczoną wiarygodność określa deklaracja wekslowa, stanowiąca załącznik do niniejszej umowy, będący jej integralną częścią. Kupujący oświadcza, iż został w sposób jasny i zrozumiały poinformowany przez Sprzedającego o wysokości i sposobie udzielenia zabezpieczenia wekslowego”,

aneksu do umowy przewidującego usunięcie tego postanowienia. Jednocześnie, Przedsiębiorca wyraził wolę zwrócenia kupującym podpisanych przez nich weksli wraz z deklaracjami wekslowymi.

Nadto, w zakresie drugiego z postawionych Przedsiębiorcy zarzutów, zobowiązał się on do zawarcia z kupującymi, którzy zawarli umowę sprzedaży przy wykorzystaniu wzorca zawierającego postanowienie o treści:

„Sprzedający w ramach sprzedaży promocyjnej może zaoferować do sprzedaży towary w cenie 1 zł - według regulaminu promocji obowiązującego w danym dniu.

Sprzedający zobowiązany jest poinformować kupującego o warunkach promocji - zgodnie z ustalonym regulaminem promocji, a Kupujący przed zakupem towaru objętego promocją zobowiązany jest zapoznać się z regulaminem promocji.

Niniejszy regulamin jest dostępny do wglądu w siedzibie F.H.U. EXITO oraz w trakcie prezentacji u przedstawiciela handlowego”,

aneksu do umowy, który modyfikował będzie umowę w części odnoszącej się do zasad sprzedaży i zastępował cytowane wyżej postanowienie postanowieniem o następującej treści:

„3. Sprzedający w ramach sprzedaży promocyjnej może zaoferować do sprzedaży towary w cenie 1 zł - według regulaminu promocji obowiązującego w danym dniu.

4. Sprzedający informuje kupującego przed zawarciem umowy o obowiązującym w danym

dniu regulaminie promocji.

5. Kupującemu wraz z umową sprzedaży wydawany jest regulamin promocji utrwalony na papierze lub innym trwałym nośniku”.

Jednocześnie, Przedsiębiorca zobowiązał się do przestania konsumentom wraz z aneksem regulaminu promocji obowiązującego w dniu podpisania każdej z umów.

Niezależnie od złożonego zobowiązania, w piśmie z dnia 08 września 2017 r. Przedsiębiorca podkreślił, że kwestionowane postanowienie dotyczące reklamacji z tytułu rękojmi za wady rzeczy sprzedanej w praktyce nie pozbawiało konsumentów możliwości korzystania przez nich z ustawowych uprawnień. W praktyce nie miało miejsca żadne zgłoszenie reklamacyjne, które nie zostałyby uwzględnione z powołaniem się przez Przedsiębiorcę na kwestionowane postanowienie. Wszystkie dokonane przez konsumentów zgłoszenia reklamacyjne rozpoznawane były zgodnie z żądaniem, bez ograniczeń czasowych, które wynikałyby z umowy.

Przedsiębiorca w piśmie podniósł również, że przedstawiciele handlowi zawierający w jego imieniu umowy każdorazowo przedstawiali konsumentom warunki konkretnych promocji już w trakcie indywidualnego spotkania „przy stoliku”. O warunkach obowiązującej promocji konsumenci mieli być również informowani w trakcie prezentacji towarów.

Odnosząc się do zarzutu niewręczania konsumentom deklaracji wekslowych, Przedsiębiorca zaznaczył, że w żadnej z umów, w której wskazany był sposób zabezpieczenia wekslowego, nie doszło do wezwania konsumentów do wykupu weksła.

W kolejnym piśmie z dnia 22 września 2017 r. Przedsiębiorca wskazał, że na mocy aktu założycielskiego Marlena Herzog zawiązała jednoosobową spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością - Exito sp. z o.o. Stanowiło to konsekwencję przyjętego przez Przedsiębiorcę założenia o dalszym rozwoju prowadzonej działalności. W związku z powyższym, z dniem 04 września 2017 r. Przedsiębiorca zaniechał zupełnie działalności w zakresie sprzedaży bezpośredniej w ramach indywidualnej działalności gospodarczej i tym samym zaniechał stosowania wzorca, którego postanowienia mogły uprawdopodobniać naruszenie zbiorowych interesów konsumentów. Przedsiębiorca wskazał jednocześnie, że Exito sp. z o.o. w swojej działalności posługuje się zmodyfikowanym wzorcem umowy sprzedaży, dostosowanym do aktualnie obowiązujących przepisów prawa.

W uzupełnieniu dotychczasowej korespondencji, w piśmie z dnia 03 października 2017 r. Przedsiębiorca zmodyfikował zaproponowaną we wniosku z dnia 08 września 2017 r. treść aneksu do umowy w ten sposób, że w miejsce postanowienia o treści:

„3. Sprzedający w ramach sprzedaży promocyjnej może zaoferować do sprzedaży towary w cenie 1 zł - według regulaminu promocji obowiązującego w danym dniu.

4. Sprzedający informuje kupującego przed zawarciem umowy o obowiązującym w danym dniu regulaminie promocji.

5. Kupującemu wraz z umową sprzedaży wydawany jest regulamin promocji utrwalony na papierze lub innym trwałym nośniku”,

zaproponował wprowadzenie postanowienia tożsamego z postanowieniem stosowanym przez Exito sp. o.o., tj.:

„3. Sprzedający w ramach sprzedaży promocyjnej może zaoferować do sprzedaży towary w cenie 1 zł - według regulaminu promocji obowiązującego w danym dniu.

4. Sprzedający zobowiązany jest poinformować Kupującego o warunkach promocji - zgodnie z ustalonym regulaminem promocji, a Kupujący przed zakupem towaru objętego promocją zobowiązany jest zapoznać się z regulaminem promocji.”

Nadto, Przedsiębiorca wniósł o umożliwienie mu usunięcia ewentualnych skutków naruszeń zbiorowych interesów konsumentów, poprzez zaproponowanie konsumentom tzw. rekompensaty publicznej, tj. zaoferowanie bonu opiewającego na kwotę 150 zł, do wykorzystania w terminie 2 lat od daty zawarcia umowy z Przedsiębiorcą, na zakup urządzeń, naczyń lub pościeli oferowanej przez Exito sp. z o.o. Zobowiązał się przy tym do wykonania nałożonych w decyzji obowiązków do dnia 30 marca 2018 r.

Prezes Urzędu ustalił, co następuje:

Przedsiębiorca prowadzi działalność gospodarczą w Poznaniu na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (dalej: CEIDG) pod nazwą Firma Handlowo-Usługowa Exito w Opalenicy. Zgodnie z wpisem do CEIDG, przeważającą działalność gospodarczą Przedsiębiorcy stanowi pozostała sprzedaż detaliczna prowadzona poza siecią sklepową, straganami i targowiskami. Niezależnie od tego, Prezes Urzędu ustalił, że głównym przedmiotem prowadzonej przez Przedsiębiorcę działalności była sprzedaż detaliczna towarów prowadzona poza lokalem przedsiębiorstwa w ramach prezentacji zbiorowych organizowanych na terenie całego kraju. W ofercie Przedsiębiorcy znajdowały się pościelenie wełniane, lanolina, urządzenia do masażu, sprzęt AGD (m.in. płyty indukcyjne, czajniki, roboty kuchenne, wyciskarki do soków, zestawy naczyń), a także książki i maści (dowód: oświadczenia Przedsiębiorcy, k. 51-56, 1135-1137, 1233, 1328-1329 akt adm.; regulaminy promocji, k. 58-76, 424-464, 1027-1067 akt adm.; listy miejsc prowadzenia pokazów, k. 369-416, 777-794, 1234-1237 akt adm.).

Na podstawie oświadczeń Przedsiębiorcy ustalono, że:

- w 2014 r. zawarł z konsumentami [usunięto] umów,
- od 01 stycznia do 31 lipca 2015 r. zawarł z konsumentami [usunięto] umów,
- od 01 stycznia 2016 r. do 30 kwietnia 2016 r. zawarł z konsumentami [usunięto] umowy,
- od 01 września 2016 r. do 19 marca 2017 r. zawarł z konsumentami [usunięto] umów z opcją zabezpieczenia wekslowego,

przy czym wszystkie ww. umowy zawarte zostały poza lokalem przedsiębiorstwa (dowód: oświadczenia Przedsiębiorcy, k. 51-56, 422, 1669 akt adm.).

Przedsiębiorca w relacjach z konsumentami posługiwał się wzorcem umowy sprzedaży. We wszystkich wersjach wzorca stosowanych od dnia 01 lutego 2015 r. Przedsiębiorca zamieścił postanowienie dotyczące postępowania reklamacyjnego, wśród których każdorazowo odnaleźć można postanowienie o następującej treści:

Jeżeli w ocenie kupującego towar jest niezgodny z umową, jest on zobowiązany:

a) odesłać (zwrócić) towar, o ile to możliwe w oryginalnym opakowaniu, na adres Sprzedającego w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od stwierdzenia niezgodności oraz nie później, niż dwa lata od dostarczenia mu towaru.

(dowód: egzemplarze umów, k. 91-259, 467-733, 1240-1292, 1674-1730 akt adm.; wzorce umowne, k. 83-84, 466, 1331-1336, 1467-1477 akt adm.; oświadczenia Przedsiębiorcy, k. 52, 1328, 1460-1461 akt adm.)

Opcjonalnym zabezpieczeniem zawieranych z konsumentami umów sprzedaży był podpisywany przez konsumentów weksel *in blanco*. Łącznie z wekslem konsumentom przekazywany był do podpisania niepodlegający negocjacji wzorec deklaracji wekslowej. Oba wskazane dokumenty, po ich podpisaniu, pozostawały w posiadaniu Przedsiębiorcy

(konsument nie otrzymywał wraz z umową sprzedaży egzemplarza deklaracji wekslowej). Na podstawie przedłożonych wzorców umów ustalono, że wyżej opisaną praktykę Przedsiębiorca stosował od 28 sierpnia 2016 r. Wówczas do wzorca umowy sprzedaży na jej awersie wprowadzona została opcja zabezpieczenie wekslowego, a na rewersie dodano rozdział poświęcony zabezpieczeniu wekslowemu o następującej treści:

III Zabezpieczenie wekslowe (punkt III dotyczy wyłącznie w przypadku wyboru opcji „Zabezpieczenie wekslowe”)

- 1. Kupujący oświadcza, że na zabezpieczenie roszczeń Sprzedającego wynikających z niniejszej umowy składa do dyspozycji Sprzedającego weksel własny in blaco.*
- 2. Cechy weksla wymienionego w ust. 1, warunki jego wypełnienia oraz zwrotu, a także zabezpieczoną wiarygodność określa deklaracja wekslowa, stanowiąca załącznik do niniejszej umowy, będący jej integralną częścią. Kupujący oświadcza, iż został w sposób jasny i zrozumiały poinformowany przez Sprzedającego o wysokości i sposobie udzielenia zabezpieczenia wekslowego.*

(dowód: egzemplarze umów, k. 1674-1730 akt adm.; wzorce umowne, k. 83-84, 466, 1331-1336, 1467-1477 akt adm.; oświadczenia Przedsiębiorcy, k. 52, 1328, 1460-1461, 1627-1628, 1669 akt adm.; wzór weksla, k. 1645, 1673 akt adm.; wzór deklaracji wekslowej, k. 1672 akt adm.;)

Przedsiębiorca oferował towary konsumentom w toku pokazów na warunkach promocyjnych. We wszystkich wersjach wzorca stosowanych od dnia 01 lutego 2015 r. Przedsiębiorca zamieścił postanowienie dotyczące zasad sprzedaży o następującej treści:

Sprzedający w ramach sprzedaży promocyjnej może zaoferować do sprzedaży towary w cenie 1 zł - według regulaminu promocji obowiązującego w danym dniu.

Sprzedający zobowiązany jest poinformować kupującego o warunkach promocji - zgodnie z ustalonym regulaminem promocji, a Kupujący przed zakupem towaru objętego promocją zobowiązany jest zapoznać się z regulaminem promocji.

(dowód: egzemplarze umów, k. 91-259, 467-733, 1240-1292, 1674-1730 akt adm.; wzorce umowne, k. 83-84, 466, 1331-1336, 1467-1477 akt adm.; oświadczenia Przedsiębiorcy, k. 52, 1328, 1460-1461 akt adm.; regulaminy promocji, k. 58-76, 424-464, 1027-1067 akt adm.)

We wszystkich analizowanych w toku postępowania egzemplarzach regulaminów promocji, Przedsiębiorca zawarł m.in. postanowienia o następującej treści:

Niniejszy regulamin jest dostępny do wglądu w siedzibie F.H.U. EXITO oraz w takcie prezentacji u przedstawiciela handlowego firmy EXITO.

(dowód: regulaminy promocji, k. 58-76, 424-464, 1027-1067 akt adm.)

Z wyjaśnień Przedsiębiorcy złożonych w toku postępowania wynika jednocześnie, że konsumenci zawierając umowę sprzedaży z Przedsiębiorcą nie otrzymywali utrwalonego na papierze lub innym trwałym nośniku egzemplarza regulaminu promocji (dowód: oświadczenie Przedsiębiorcy, k. 1628 akt adm.).

Na podstawie oświadczenia Przedsiębiorcy złożonego w toku postępowania oraz przedłożonej przez niego dokumentacji ustalono, że z dniem 04 września 2017 r. zaniechał on prowadzenia działalności w zakresie sprzedaży bezpośredniej. Działalność Przedsiębiorcy w tym zakresie jest kontynuowana w ramach spółki Exito sp. z o.o. z siedzibą w Opalenicy, w której Przedsiębiorca posiada całość udziałów. W związku z powyższym ustalono, że z dniem 04 września 2017 Przedsiębiorca zaniechał kwestionowanych niniejszą decyzją praktyk (dowód: oświadczenie Przedsiębiorcy, k. 1804-1806 akt adm.; wzorzec

umowy, k. 1807 akt adm.; regulamin promocji, k. 1808 akt adm.; informacja odpowiadająca odpisowi aktualnemu z Rejestru Przedsiębiorców KRS Exito sp. z o.o., k. 1816-1821; egzemplarze umów, k. 1822-2135 akt adm.).

Prezes Urzędu zważył, co następuje:

Stosownie do art. 1 ust. 1 u.o.k.k., ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana jest w ramach działań Prezesa Urzędu w interesie publicznym. Ingerencja Prezesa Urzędu ma na celu ochronę interesów zbiorowości, a nie wprost poszczególnych, indywidualnych uczestników rynku. Naruszenie interesu publicznego stanowi bezwzględny warunek uznania kompetencji Prezesa Urzędu do rozstrzygnięcia określonej sprawy. Interes publiczny zostaje naruszony wówczas, gdy działania przedsiębiorcy godzą w interesy ogólnospołeczne i dotyczą szerokiego kręgu uczestników rynku, zaburzając jego prawidłowe funkcjonowanie.

W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny. Wiąże się z ochroną interesu wszystkich konsumentów, którzy byli lub mogą stać się klientami Przedsiębiorcy, tj. wziąć udział w organizowanych przez Przedsiębiorcę pokazach i zawrzeć z Przedsiębiorcą umowę sprzedaży. Działania Przedsiębiorcy nie dotyczą więc interesów poszczególnych osób, których sprawy miałyby charakter jednostkowy, indywidualny i nie dający się porównać z innymi, ale szerszego kręgu konsumentów, kontrahentów Przedsiębiorcy, których sytuacja jest identyczna. Naruszenie interesu publicznoprawnego przejawia się tym samym w naruszeniu zbiorowego interesu konsumentów. W niniejszej sprawie istnieje więc możliwość poddania zachowania Przedsiębiorcy dalszej ocenie pod kątem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Ocenę tę poprzedzić należy stwierdzeniem, że Marlena Herzog jest przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 1 u.o.k.k., albowiem prowadzi indywidualną działalność gospodarczą na podstawie wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. W konsekwencji, zachowania Przedsiębiorcy podlegają kontroli z punktu widzenia przepisów u.o.k.k.

Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, jeżeli w toku postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostanie uprawdopodobnione - na podstawie okoliczności sprawy, informacji zawartych w zawiadomieniu, o którym mowa w art. 100 ust. 1, lub będących podstawą wszczęcia postępowania - że został naruszony zakaz, o którym mowa w art. 24, a przedsiębiorca, któremu jest zarzucane naruszenie tego zakazu, zobowiąże się do podjęcia lub zaniechania określonych działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków, Prezes Urzędu może, w drodze decyzji, zobowiązać przedsiębiorcę do wykonania tych zobowiązań. W przypadku gdy przedsiębiorca zaprzestał naruszania zakazu, o którym mowa w art. 24, i zobowiąże się do usunięcia skutków tego naruszenia, zdanie pierwsze stosuje się odpowiednio.

Z przytoczonego przepisu wynika, że warunkami wydania decyzji zobowiązującej są: **uprawdopodobnienie** naruszenia zakazu określonego w art. 24 ustawy oraz **zobowiązanie się przedsiębiorcy**, któremu jest zarzucane takie naruszenie, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do jego zakończenia lub usunięcia jego skutków.

Uwzględniając złożony przez Spółkę wniosek o wydanie ww. decyzji, niezbędne jest rozważenie, czy wskazane powyżej warunki zaistniały w odniesieniu do jej działań i zobowiązań.

W pierwszej kolejności rozważenia wymaga, czy stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało uprawdopodobnione na obecnym etapie postępowania.

Zgodnie z art. 24 ust. 1 ww. ustawy, zakazane jest stosowanie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. Art. 24 ust. 2 ustawy stanowi, że przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie sprzeczne z prawem lub dobrymi obyczajami zachowanie przedsiębiorcy.

W świetle powołanych przepisów, praktykami naruszającymi zbiorowe interesy konsumentów są zachowania przedsiębiorców, które spełniają łącznie dwa warunki: są **bezprawne i naruszają zbiorowe interesy konsumentów**.

1. Uprawdopodobnienie naruszenie zbiorowego interesu konsumentów

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 10 kwietnia 2008 r. (sygn. akt III SK 27/07) wyjaśnił, że gramatyczna wykładnia pojęcia zbiorowy interes konsumentów prowadzi do wniosku, że chodzi o zachowanie przedsiębiorcy, które godzi w interesy grupy osób stanowiących określony zbiór. Rezultaty tej wykładni modyfikuje zastrzeżenie, że nie jest zbiorowym interesem konsumentów suma interesów indywidualnych. Sąd Najwyższy stanął na stanowisku, że przy konstruowaniu pojęcia „zbiorowy interes konsumentów” nie można opierać się tylko i wyłącznie na tym, czy oceniana praktyka skierowana jest do nieoznaczonego z góry kręgu podmiotów. Zdaniem Sądu, wystarczające powinno być ustalenie, że zachowanie przedsiębiorcy nie jest podejmowane w stosunku do zindywidualizowanych konsumentów, lecz względem członków danej grupy (określonego kręgu podmiotów), wyodrębnionych spośród ogółu konsumentów za pomocą wspólnego dla nich kryterium. Sąd Najwyższy uznał, że *praktyką naruszającą zbiorowe interesy konsumentów jest (...) takie zachowanie przedsiębiorcy, które podejmowane jest w warunkach wskazujących na powtarzalność zachowania w stosunku do indywidualnych konsumentów wchodzących w skład grupy, do której adresowane są zachowania przedsiębiorcy, w taki sposób, że potencjalnie ofiarą takiego zachowania może być każdy konsument będący klientem lub potencjalnym klientem przedsiębiorcy.*

Interes konsumentów należy rozumieć jako interes prawny (a nie faktyczny), a więc uznany przez ustawodawcę jako zasługujący na ochronę i zabezpieczenie. Pojęcie to obejmuje swym zakresem prawo konsumentów do uczestniczenia w przejrzystych i niezakłóconych przez przedsiębiorcę warunkach rynkowych, zapewniających konsumentom możliwość dokonywania transakcji przy całkowitym zrozumieniu, jaki jest ich rzeczywisty sens ekonomiczny i prawny na etapie przedkontraktowym i w czasie wykonywania umowy. Efektem naruszenia interesu prawnego może być naruszenie również stricte ekonomicznych interesów konsumentów (o wymiarze majątkowym). Godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia. Nie jest zatem konieczne ustalenie, że którykolwiek z konsumentów został rzeczywiście poszkodowany wskutek stosowanej przez przedsiębiorcę praktyki.

W niniejszej sprawie skutkami działań Przedsiębiorcy dotknięty mógł zostać nieoznaczony z góry krąg konsumentów - wszyscy konsumenci, którzy byli lub mogli stać się klientami Przedsiębiorcy. Wskazać należy, że stosowane przez Przedsiębiorcę praktyki nie dotyczą zindywidualizowanego kręgu osób. Potencjalnie na organizowaną przez Przedsiębiorcę prezentację mogła zostać zaproszona każda osoba. W konsekwencji, każdy mógł potencjalnie zawrzeć z Przedsiębiorcą umowę sprzedaży zawierającą kwestionowane postanowienie oraz nie otrzymać egzemplarza deklaracji wekslowej oraz regulaminu

promocji. Nie mamy tutaj również do czynienia z sytuacją, w której Przedsiębiorca występuje ze swoją ofertą do poszczególnych, zindywidualizowanych konsumentów z osobna. W konsekwencji uznać należy, iż w niniejszym przypadku, to potencjalnie nieoznaczona z góry grupa konsumentów mogła skorzystać z oferty Przedsiębiorcy.

Zaznaczyć należy, że pierwsza z zarzuconych Przedsiębiorcy praktyk godzi bezpośrednio w uprawnienia konsumentów wynikające z przepisów o odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady rzeczy sprzedanej. Narusza tym samym jedno z podstawowych praw konsumentów - prawo do dochodzenia roszczeń z tytułu wad nabytego towaru. Natomiast, druga z zarzuconych Przedsiębiorcy praktyk dotyczy jednego z najistotniejszych obowiązków informacyjnych, do realizacji których przepisy u.p.k. zobowiązują przedsiębiorcę zawierającego umowę z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa - obowiązku przekazania dokumentu zawartej umowy. Zwrócić należy uwagę, że konsument nie otrzymawszy wszystkich dokumentów składających się na całość zawieranej z Przedsiębiorcą umowy, może następnie nie być w stanie odtworzyć jej pełnej treści.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu uznał za uprawdopodobnioną przestankę naruszenia przez Przedsiębiorcę zbiorowego interesu konsumentów.

2. Uprawdopodobnienie bezprawności

Artykuł 24 u.o.k.k. nie ma samodzielnego znaczenia prawnego, ale powinien być interpretowany oraz stosowany w określonym kontekście normatywnym. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 lipca 2006 r. sygn. akt III SZP 3/2006 wskazał, że za praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 u.o.k.k. *można uznać zachowania naruszające przepisy innych ustaw, które nakładają na przedsiębiorcę określone obowiązki względem konsumenta (...). Zachowania takie stanowią bowiem jednocześnie zachowania bezprawne i skutkują zniesieniem, ograniczeniem lub zniekształceniem praw konsumentów, wpływając tym samym na chronioną przez przepis obowiązującego prawa sferę ich interesów.*

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Źródłem tych zasad są normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współzycia społecznego i dobrych obyczajów (wyrok Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów - dalej: SOKiK - z dnia 13 listopada 2007 r., sygn. XVII AmA 45/07). O bezprawności działania decyduje w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego *całokształt okoliczności konkretnego stanu faktycznego* (wyrok SN z dnia 8 maja 2002 r., sygn. I PKN 267/2001).

2.1. Praktyka opisana w pkt I. a sentencji

Zgodnie z art. 568 § 1 k.c., sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat, a gdy chodzi o wady nieruchomości - przed upływem pięciu lat od dnia wydania rzeczy kupującemu. Jeżeli kupującym jest konsument a przedmiotem sprzedaży jest używana rzecz ruchoma, odpowiedzialność sprzedawcy może zostać ograniczona, nie mniej niż do roku od dnia wydania rzeczy kupującemu.

Roszczenie o usunięcie wady lub wymianę rzeczy sprzedanej na wolną od wad przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia stwierdzenia wady. Jeżeli kupującym jest konsument, bieg terminu przedawnienia nie może zakończyć się przed upływem terminu określonego w art. 568 § 1 k.c. (art. 568 § 2 k.c.). W tych terminach kupujący może również złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej. Jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny rozpoczyna się z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady (art. 568 § 3 k.c.).

W kontekście wyżej przywołanych regulacji należy podkreślić, że aktualnie przepisy nie określają innych terminów, do zachowania których zobligowany jest konsument składający reklamację na podstawie rękojmi za wady rzeczy sprzedanej. W konsekwencji, umowne nakładanie na konsumenta obowiązku zachowania dodatkowych terminów należy uznać za niedozwolone ograniczanie odpowiedzialności sprzedawcy.

Odnosząc powyższe do okoliczności sprawy, wskazać należy, że Przedsiębiorca w stosowanych wzorcach umowy zawarł postanowienie, zgodnie z którym konsument składający reklamację na podstawie rękojmi zobligowany jest do odesłania reklamowanego towaru „w terminie nie dłuższym niż dwa miesiące od stwierdzenia niezgodności”. Przedsiębiorca wprowadza tym samym dodatkowy, nieokreślony ustawą termin, ograniczając tym samym ustawowy zakres przyznanych konsumentom praw.

W tym miejscu podkreślenia wymaga, że zgodnie z art. 558 § 1 zd. 2 Kc, jeżeli kupującym jest konsument, ograniczenie lub wyłączenie odpowiedzialności z tytułu rękojmi jest dopuszczalne tylko w przypadkach określonych w przepisach szczególnych. Nie istnieją przepisy szczególne, które umożliwiłyby Przedsiębiorcy wprowadzenie wyżej opisanego ograniczenia, co sprawia, że jego działanie może zostać uznane za bezprawne.

Konkludując, uprawdopodobniona została bezprawność praktyki opisanej w pkt I. a sentencji decyzji.

2.2. Praktyka opisana w pkt I. b sentencji

Zgodnie z art. 15 ust. 1 u.p.k., przedsiębiorca jest zobowiązany wydać konsumentowi dokument umowy zawartej poza lokalem przedsiębiorstwa lub potwierdzenie jej zawarcia, utrwalone na papierze lub, za zgodą konsumenta, na innym trwałym nośniku.

Z okoliczności sprawy wynika, że Przedsiębiorca wszystkie umowy sprzedaży zawierał z konsumentami poza lokalem przedsiębiorstwa. Poczynione w toku postępowania ustalenia pozwalają jednocześnie twierdzić, że Przedsiębiorca nie wydawał konsumentom egzemplarza deklaracji wekslowej stanowiącej integralną część umowy sprzedaży zabezpieczonej wekslem *in blanco*. Podobnie, Przedsiębiorca nie wydawał konsumentom egzemplarzy regulaminów promocji, które były jedynie dostępne do wglądu w siedzibie Przedsiębiorcy oraz w trakcie prezentacji u przedstawiciela handlowego. W kontekście art. 15 ust. 1 u.p.k. opisane działania Przedsiębiorcy można uznać za bezprawne.

Konkludując, uprawdopodobniona została bezprawność praktyki opisanej w pkt I. b sentencji decyzji.

3. Zobowiązanie Przedsiębiorcy

Jak już zaznaczono, warunkiem niezbędnym do zastosowania art. 28 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest ponadto **zobowiązanie się przedsiębiorcy**, któremu jest zarzucane naruszenie art. 24, do podjęcia lub zaniechania działań zmierzających do zakończenia naruszenia lub usunięcia jego skutków.

W niniejszej sprawie ustalono, że Przedsiębiorca zaniechał prowadzenia działalności w zakresie sprzedaży towarów poza lokalem przedsiębiorstwa, zobowiązanie dotyczyło zatem usunięcia skutków zarzuconych mu praktyk.

W zakresie pierwszej z zakwestionowanych Praktyk przedsiębiorca zobowiązał się do zaproponowania konsumentom, którzy zawarli z nim umowę przy wykorzystaniu wzorca zawierającego kwestionowane postanowienie aneksu, w którym postanowienie to zostałyby zastąpione klauzulą zgodną z obowiązującymi przepisami prawa.

Zaproponowane przez Przedsiębiorcę rozwiązanie, w ocenie Prezesa Urzędu, pozwala na usunięcie skutków stwierdzonej praktyki. Za przyjęcie zobowiązania w tym przedmiocie przemawia również okoliczność, że w toku postępowania Prezes Urzędu nie stwierdził przypadku postępowania reklamacyjnego, w którym Przedsiębiorca odmówiłby uwzględnienia reklamacji z tytułu wady towaru powołując się na kwestionowane postanowienie.

Odnosnie drugiej z zakwestionowanych praktyk, Przedsiębiorca zobowiązał do zawarcia z kupującymi, którzy zawarli umowę sprzedaży z wykorzystaniem wzorca zawierającego postanowienie o treści:

„III. Zabezpieczenie wekslowe (punkt III dotyczy wyłącznie przypadków wyboru opcji Zabezpieczenie wekslowe)

1. Kupujący oświadcza, że na zabezpieczenie roszczeń Sprzedającego wynikających z niniejszej umowy składa do dyspozycji Sprzedającego weksel in blanco.

2. Cechy weksla wymienione w ust. 1, warunki jego wypełnienia oraz zwrotu, a także zabezpieczoną wierzytelność określa deklaracja wekslowa, stanowiąca załącznik do niniejszej umowy, będący jej integralną częścią. Kupujący oświadcza, iż został w sposób jasny i zrozumiały poinformowany przez Sprzedającego o wysokości i sposobie udzielenia zabezpieczenia wekslowego”,

aneksu do umowy przewidującego usunięcie tego postanowienia. Jednocześnie, Przedsiębiorca wyraził wolę zwrócenia kupującym podpisanych przez nich weksli wraz z deklaracjami wekslowymi.

W ocenie Prezesa Urzędu, zaproponowane przez Przedsiębiorcę rozwiązanie pozwala na całkowite usunięcie skutków związanych z nieprzekazywaniem konsumentom egzemplarzy deklaracji wekslowych. Zwrot samych weksli pozwoli jednocześnie uchronić konsumentów przed ewentualnymi skutkami związanymi z ich wypełnieniem i przedstawieniem do zapłaty.

W zakresie drugiego z postawionych Przedsiębiorcy zarzutów, zobowiązał się on również do zawarcia z kupującymi, którzy zawarli umowę sprzedaży przy wykorzystaniu wzorca zawierającego postanowienie o treści:

„Sprzedający w ramach sprzedaży promocyjnej może zaoferować do sprzedaży towary w cenie 1 zł - według regulaminu promocji obowiązującego w danym dniu.

Sprzedający zobowiązany jest poinformować kupującego o warunkach promocji - zgodnie z ustalonym regulaminem promocji, a Kupujący przed zakupem towaru objętego promocją

zobowiązany jest zapoznać się z regulaminem promocji.

Niniejszy regulamin jest dostępny do wglądu w siedzibie F.H.U. EXITO oraz w trakcie prezentacji u przedstawiciela handlowego”,

aneksu do umowy, który modyfikował będzie umowę w części odnoszącej się do zasad sprzedaży i zastępował cytowane wyżej postanowienie postanowieniem o następującej treści:

„3. Sprzedający w ramach sprzedaży promocyjnej może zaoferować do sprzedaży towary w cenie 1 zł - według regulaminu promocji obowiązującego w danym dniu.

4. Sprzedający zobowiązany jest poinformować Kupującego o warunkach promocji - zgodnie z ustalonym regulaminem promocji, a Kupujący przed zakupem towaru objętego promocją zobowiązany jest zapoznać się z regulaminem promocji.”

Jednocześnie, Przedsiębiorca zobowiązał się do przestania wraz z aneksem obowiązującego w danym dniu regulaminu promocji.

W ocenie Prezesa Urzędu, aneksowanie umów w zaproponowanym przez Przedsiębiorcę zakresie, jest zbędne. Wystarczającym dla celów niniejszego postępowania jest przestanie konsumentom nie wydanych pierwotnie, a stanowiących integralną część umowy, regulaminów promocji.

Przedsiębiorca wniósł również o umożliwienie mu usunięcia ewentualnych skutków naruszeń zbiorowych interesów konsumentów, poprzez zaproponowanie konsumentom tzw. rekompensaty publicznej - zaoferowanie bonu opiewającego na kwotę 150 zł, do wykorzystania w terminie 2 lat od daty zawarcia umowy z Przedsiębiorcą, na zakup urządzeń, naczyń lub pościeli oferowanej przez Exito sp. z o.o. Mając na względzie charakter zarzuconych Przedsiębiorcy praktyk, Prezes Urzędu uznał zaproponowaną formę rekompensaty publicznej za niewłaściwą. Prezes Urzędu uznał przy tym zobowiązanie w pozostałym zakresie za wystarczające.

Niezależnie o powyższego, Prezes Urzędu uznał za zasadne poinformowanie klientów w pismach do nich kierowanych w związku z wykonaniem nakładanych na niego obowiązków, że działania te są podejmowane na skutek decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Uwzględniając powyższe, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt I sentencji.

4. Informacja o stopniu realizacji zobowiązana

W pkt II sentencji decyzji Prezes Urzędu nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek przedstawienia informacji o stopniu realizacji przyjętych zobowiązań, poprzez przedłożenie:

1. listy klientów, o których mowa w pkt I.1-I.4 sentencji niniejszej decyzji, uwzględniającej daty zawarcia poszczególnych umów oraz adresy korespondencyjne klientów,
2. potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii 100 losowo wybranych pism (wraz z załącznikami) skierowanych do klientów Przedsiębiorcy dotyczących realizacji obowiązków określonych wyżej w pkt I.1, I. 2 i I.4 sentencji niniejszej decyzji,
3. potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii 100 losowo wybranych pism (wraz z załącznikami) skierowanych do klientów dotyczących realizacji obowiązku określonego wyżej w pkt I. 3 sentencji niniejszej decyzji,
4. potwierdzonych za zgodność z oryginałem kopii dowodów nadania wszystkich pism

skierowanych do klientów Przedsiębiorcy związanych z realizacją obowiązków określonych wyżej w pkt I. 1 - I. 4 sentencji niniejszej decyzji,

w terminie 4 miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

Zdaniem Prezesa Urzędu, przedstawienie wymienionych informacji i dokumentów pozwoli na ocenę, czy Przedsiębiorca faktycznie wykonał przyjęte w decyzji zobowiązania. Jednocześnie Prezes Urzędu uznał, uwzględniając termin wykonania przez Przedsiębiorcę poszczególnych zobowiązań, że jest on w stanie złożyć bez przeszkód ww. sprawozdanie, w terminie 4 miesięcy od dnia uprawomocnienia się decyzji.

Z uwagi na powyższe, Prezes Urzędu orzekł jak w pkt II sentencji.

5. Pouczenie

- Zgodnie z art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2017 r., poz. 229) w związku z art. 479²⁸ § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 1822 ze zm.) - od niniejszej decyzji przysługuje odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie miesiąca od dnia jej doręczenia.
- Zgodnie z art. 3 ust. 2 pkt 9 w związku z art. 32 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2016 r., poz. 623 ze zm.), odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podlega opłacie stałej w kwocie 1000 zł.
- Zgodnie z art. 102 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, osoba fizyczna może domagać się zwolnienia od kosztów sądowych, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Do wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych powinno być dołączone oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania osoby ubiegającej się o zwolnienie od kosztów. Oświadczenie sporządza się według ustalonego wzoru.
- Zgodnie z art. 105 ust. 1 i ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych należy zgłosić na piśmie lub ustnie do protokołu w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o przyznanie zwolnienia od kosztów sądowych w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania.
- Stosownie do treści art. 117 § 1, § 2, § 3 i § 4 Kodeksu postępowania cywilnego strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Osoba fizyczna, niezwolniona przez sąd od kosztów sądowych, może się domagać ustanowienia adwokata lub radcy prawnego, jeżeli złoży oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny.
- Wniosek o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego strona zgłasza wraz z wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych lub osobno, na piśmie lub ustnie do protokołu, w sądzie, w którym sprawa ma być wytoczona lub już się toczy. Osoba fizyczna, która nie ma miejsca zamieszkania w siedzibie tego sądu, może złożyć wniosek o ustanowienie

adwokata lub radcy prawnego w sądzie rejonowym właściwym ze względu na miejsce swego zamieszkania, który niezwłocznie przesyła ten wniosek sądowi właściwemu.

z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Dyrektor Delegatury UOKiK w Poznaniu
Jarosław Krüger